

sem, a panaszos pedig a bemutatott iratokkal igazolta, hogy földbérlete 1927. évi október hó első napjától kezdve a vitézi telek céljaira felajánlott és a kijelölt vitéznék át is adott 20 kat. hold földterületet a panaszos földbérletének többé nem tárgya. Igazolja ez álláspont helyességét az a körülmény is, hogy az adott esetben a szolgáltatás terményekben lévén megállapítva, aminek folytán az illetéket évről-évre kell a tényleges szolgáltatás alapján megállapítani, arra az időre tehát, amely időre a panaszos a vitézi telek céljaira átengedett 20 kat. hold után többé szolgáltatást nem teljesít, nyilvánvaló, hogy ez után többé illeték fizetésére sem kötelezhető.

A földbirtokos felfogadott munkásokkal dolgoztató vállalkozó között kötött szerződés nem mentes az illeték alól. (Közgazgatási Bíróság 13.846, 1927. P. szám.) A panasz azon alapszik, hogy a pénzügyigazgatóság a megilletkezett cukorrépa megművelési szerződésben vállalt munkát a kereskedelmi miniszter 1925. évi 84.696, XIII. számú rendelete ellenére nem tekintette mezőgazdasági tevékenységnek és a szerződést az 1899:XLII. t.-c. 18. §-a első bekezdése és az 1898:II. t.-c. 21. §-a rendelkezései ellenére illeték alá vonta. Ez a panaszbeli álláspont nem helytálló a következő okokból: Előrebocsátva, hogy az idézett kereskedelmi miniszteri rendelet a kérdést csupán abból a szempontból dönti el, hogy a mezőgazdasági munka vállalkozója részére iparjogosítványt kiállítani nem lehet, — az 1898:II. t.-c. II. fejezet 21. §-a a bélyeg- és illetékmentességet az idézett törvény szerint létesíthető gazdasági munkaszerződéseknek adja meg. Ezek a szerződések azonban mind olyanok, amelyekben az egyik szerződő fél gazdasági munkás, amint ez a törvény címében kifejezetten is benne van. Az 1899:XLII. t.-c. V. fej. 18. §-a első bekezdésének azt a rendelkezését tehát, amely szerint az ezen törvénnyel szabályozott ügyekben az 1898:XLII. t.-c. rendelkezései megfelelően alkalmazandók, tekintettel az utóbb idézett törvény gazdasági munkásvédelmi célzatára is, csak akként lehet értelmezni, hogy a kivételesen kedvezményként adott bélyeg- és illetékmentesség az 1899:XLII. t.-c. alapján köthetők közül csak azokat a szerződéseket illeti meg, amelyekben az egyik fél gazdasági munkás, amelyek tehát gazdasági munkásszerződéseknek minősülnek. Ilyenek a törvény II. fejezete, III. fejezet 11. §-a és IV. fejezete értelmében a cséplőgép vállalkozó és a gazdasági munkás között, a vállalkozó és a munkások között, a gazdasági munkás és az általa felfogadott segédmunkás között kötött munkaszerződések. Nem terjeszthető ki azonban a mentesség a törvény I. és III. fejezete szerint a birtokos és cséplőgép vállalkozó között, valamint a munkás, vállalkozó és birtokos közöt kötött szerző-

désekre, minthogy ezek a fentebb kifejtettek szerinti gazdasági munkásszerződéseknek nem tekinthetők. Ezek szerint nem sértett jogszabályt a pénzügyigazgatóság azzal, hogy a szóban forgó cukorrépa megművelési szerződést, amely egyrésztől a földbirtokos és másrésztől a panaszos, mint fogadott munkásokkal dolgoztató vállalkozó között jött létre, — nem tekintette illetékmentesnek.

Ingóárverési jegyzőkönyv illetékét az árvezetető fél tartozik megfizetni. (Közigazgatási Bíróság 7634/1929. P. szám.) A kiszabás iraton és a panaszolt határozat indokolásában is hivatkozott 1920. évi XXIV. t.-c. 3. §-ának első bekezdésében nem érintett ill. díj 7. tételének „Árverési jegyzőkönyvek” vezérszó alatt foglalt rendelkezés második bekezdése értelmében az okiratnak tekintendő ingóságok feletti árverési jegyzőkönyvek után járó III. fokozat szerinti illetéket az árvezetető fél tartozik megfizetni. Ez figyelembe véve pedig a panaszos árverési vevőt az általa a megtelezett jegyzőkönyv szerint árverésen megvett 750 mm. búza adásvétele után járó III. fokozat szerinti illeték nem terheli.

I. Az ideiglenes nyugta is illetékköteles. II. Ha az ideiglenes nyugta bemutatási határidejétől számított 30 napon belül a végleges nyugta bemutatott, csak egynegyedrészt bírság fizetendő. (Közigazgatási Bíróság 10.146/1929. P. szám.) A panaszt alaposnak elismerni nem lehetett, mert panaszos maga is elismeri, hogy a nyugtatott összeget az ideiglenesnek jelzett nyugta alapján vette fel, ennél fogva az 1920. évi XXIV. t.-c. 3. §-ának 5. bekezdése értelmében a nyugta és szállítási szerződési illetéket ez után tartozott volna leróni.

Arra való tekintettel, hogy a szabályszerű illetéket panaszos a végleges nyugta után — a fentiekből folyóan tartozatlanul — róttá le, ezzel az összeggel az itt követelt illeték kiegyenlítettnek tekintendő.

Arra való tekintettel, hogy a szabályszerű illetéket panaszos a végleges nyugta után — a fentiekből folyóan tartozatlanul — róttá le, ezzel az összeggel az itt követelt illeték kiegyenlítettnek tekintendő.

A bírság tekintetében a panasz részben alapos. Az ideiglenes nyugta bemutatásának elmulasztása miatt ugyanis bírságot jogosan követelnek. Összszegszerűleg azonban az előírt bírság egynegyed részét kellett és lehetett csak fenntartani, mert az ideiglenes nyugta bemutatásának késedelme nem terjedhet túl az ugyanazon összeg felvételét tartalmazó végleges nyugta illetékezés végett való tényleges bejelentésének időpontjánál. A végleges nyugtát 1923 évi november hó 27-én mutatták be a m. kir. központi díj- és illetékkiszabási hiva-